

[Søren P. Larsen.]

sige: Saa meget i Skatter — og bagefter: Saa meget skal der fordeles. Men der er en anden Ting, som gør sig gældende, og gør sig gældende med Hensyn til al Sociallovgivning, og det er Samfundets Bæreevne. Jeg kan meget vel se, at det kommunistiske Parti har stor Interesse for og fremsætter mange Forslag vedrørende Fordeling, Understøttelse; men det, som det dog til syvende og sidst kommer an paa, hvis et Samfund vedblivende skal kunne bestaa og kunne udrede disse Beløb, er, hvordan Produktionslivet former sig, hvordan Erhvervene arbejder, for hvis de ikke kan holdes i Gang, hvis flere og flere Bedrifter kører i Staa af Mangel paa Rentabilitet, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at saa forringes Bæreevnen i Samfundet, og saa bliver Vilkaarene for dem, der for Øjeblikket nyder godt af vor Sociallovgivning, langt ringere, end de er nu. Under et Sammenbrud vil det altid gaa ud over de daarligst stillede i langt højere Grad end over andre.

Den højtærede Socialminister havde nu den Opgave at skulle tage Afstand fra disse Forslag. Det gjorde den højtærede Minister ogsaa, men den højtærede Minister kunde dog ikke lade være med at komme med et lille Suk af og til. Den højtærede Minister fandt ikke Forslagene urimelige, men vilde dog, hvis han skulde have udarbejdet dem, have udarbejdet dem paa en anden Vis. Det er vel, skal vi sige, en pæn Blomst at lægge paa Kisten, for det var jo i Virkeligheden en Kiste, den højtærede Socialminister puttede Forslagene ned i, og naar de skal begraves — saadan forstod jeg den højtærede Socialminister —, saa kan det være meget kønt at lægge en Blomst paa Kisten; det kan jo trøste dem, der bliver tilbage.

Den højtærede Socialminister gjorde Gang paa Gang gældende, at „som de politiske Forhold laa . . . . .“, og det maa jeg jo opfatte paa den Maade, at hvis den højtærede Socialminister havde Magt og politisk Myndighed, vilde den højtærede Socialminister være parat til at springe fra Socialreformen og ind i en langt mere vidtgaende Lovgivning paa disse Omraader. Det skal han naturligvis have Lov til. Den højtærede Socialminister har jo ganske vist gennemført Socialreformen, og naar jeg ser de Bemærkninger, der staar i Fortalen til Socialreformen, saa havde jeg egentlig troet, at den højtærede Minister vilde have staaet stærkere paa denne Lovgivning og have været, om jeg saa maa sige, mere afvisende

overfor de foreliggende Lovforslag, end Ministeren i Realiteten var.

Paa Side 54 i Indledningen til Socialreformen i den Udgave, der foreligger med Ministeriets Noter, finder jeg nemlig en Bemærkning, som ikke ligger fjernt fra en Udtalelse, jeg før har brugt her i Salen, og som jeg derfor gerne med Formandens Tilladelse kort vil citere. Den højtærede Minister siger dèr:

„Vis os eet eneste Land i denne Verden, der byder de syge, de gamle, Børnene, de arbejdsløse, de trængende som Helhed en Sociallovgivning, der staar paa Højde med den Socialreform, der nu er gennemført efter mange og lange Aars Slid og Kampe — navnlig hvis den da administreres i den Aand, hvori den nu er givet.“
Undertegnet:

„Frederiksberg, den 6. Juli 1933. K. K. Steincke.“

(Socialministeren [Steincke]: Fastholdes den 26. September). Det glæder mig, at den højtærede Socialminister udtaler, at han kan fastholde det den 26. September, og jeg vil sige, at skal der komme en ny Udgave, maa den højtærede Minister gerne sætte mit Navn under, hvis det skulde have nogen Interesse, for jeg kan fuldt ud underskrive den rosende Omtale af vor Sociallovgivning, som den højtærede Minister her har givet. Og derfor vil jeg ogsaa gaa ud fra, at den højtærede Minister vil staa Vagt og Værn om det, der her er skabt, og bevare Troen paa det gode, der er nedlagt i denne Lovgivning.

Christmas Møller: Den Følelse, man har, naar man staar overfor at skulle drøfte Forslag som de foreliggende med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, med det kommunistiske Parti, kan bedst karakteriseres paa den Maade, at hvor udmærkede Argumenter man end kan komme med, saa vil de være spildte Ord paa Ballelars. Det kan nemlig ikke nytte — og derfor skal jeg heller ikke komme med mange Bemærkninger — at fremsætte det ene Argument efter det andet, som viser, at det vil være økonomisk umuligt at gennemføre de foreliggende Lovforslag; det vil være urimeligt at ødelægge den Forsikring, som dog et overvældende Flertal i Landet ønsker, og det vilde ske, dersom man gennemførte de Herrers Forslag.

Jeg har, som sagt, kun nogle enkelte Bemærkninger at gøre, idet jeg om alle fire Lovforslag kan sige, at mit Parti ikke vil være med til at gennemføre dem, og at vi ved Afstemningen vil stemme imod dem.